

Sygn. akt I C 2852/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 września 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa K. J. i A. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powodów K. J. i A. D. kwotę 3.738,48 zł (trzy tysiące siedemset trzydzieści osiem złotych czterdzieści osiem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia .... roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powodów koszty procesu według proporcji 70% wygranej powodów, pozostawiający szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 2852/16

UZASADNIENIE

K. J. i A. D., prowadzący działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej pod firmą (...) s.c. z/s w L., domagali się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 5.343,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.12.2015r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanego kosztami procesu (k.5).

W uzasadnieniu pozwu podali, że w dniu 22.11.2015r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. W wyniku zdarzenia samochód poszkodowanej w tej kolizji A. K. (1), od której powodowie umową przelewu wierzytelności z 08.01.2016r. nabyli uprawnienie do żądania naprawienia szkody z w/w tytułu, został uszkodzony na kwotę 8.688,93 zł, co powodowie ustalili w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy, której wykonanie zlecieli dlatego, że pozwana wyceniła wartość szkody jedynie na kwotę 3.345,59 zł. Dochodzone odszkodowanie stanowi różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z kosztorysu niezależnego rzeczoznawcy i kosztorysu pozwanej. Żądanie odsetek ma oparcie w dacie zgłoszenia szkody, tj. 23.11.2015r. (k.6-9).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powodów kosztami procesu (k. 53). Wskazała, że świadczenie dotychczas przyznane stanowi pełną rekompensatę uszczerbku majątkowego i odpowiada wartości szkody wg cen rynkowych, zaś opinia zlecona przez powodów stanowi dokument prywatny i nie określa kosztów poniesionych w celu naprawienia szkody; w szczególności zarzuciła, że powodowie nie wykazali wysokości szkody, a także, iż wskazane jest wyliczenie wartości szkody przy użyciu tzw. części (...) (k. 31-32).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22.11.2015r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. W wyniku w/w kolizji uszkodzony został należący do A. K. (1) samochód V. (...), rok prod. 2003.

Wszelkie prawa przysługujące jej wobec sprawy szkody poszkodowana umową z 08.01.2016r. przelała na rzecz powodów, o czym zawiadomiła pozwaną pismem z w/w daty.

Bezsporne

Poszkodowana zgłosiła pozwanej szkodę dnia 23.11.2015r.

Pozwana wyceniła szkodę A. K., na podstawie kosztorysów z 27.11.2015r. i 30.12.2015r., na kwotę najpierw 2.132,52 zł (decyzją z 16.12.2015r.), a ostatecznie na kwotę 3.345,59 zł (decyzją z 18.01.2016r.) i takie świadczenie wypłaciła poszkodowanej.

Natomiast powodowie ustalili w drodze tzw. opinii prywatnej z dnia 26.01.2016r., że wysokość szkody wynosi 8.688,93 zł.

Pismem z 26.01.2016r. nabywca wierzytelności poszkodowanej wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 5.343,34 zł z odsetkami ustawowymi od 24.12.2015r. do dnia zapłaty. W odpowiedzi z daty 25.02.2016r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- druk zgłoszenia szkody – akta szkody /str. 152/,
- kosztorysy pozwanej – k. 23-31,
- kalkulacja naprawy – k. 16-22,
- wezwanie do zapłaty – k. 11-12,
- pismo pozwanej – k. 34.

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, z użyciem części typu "O" (oryginalnych) i przy zastosowaniu stawek naprawy pojazdów z miejsca zamieszkania właściciela uszkodzonego pojazdu, wynosi 7.498,15 zł /brutto/.

Zastosowanie natomiast części zamiennych typu (...) (tzw. zamienników części oryginalnych) daje koszt naprawy 7.084,07 zł /brutto/.

Koszty te uwzględniają wymianę części zamiennych, których uszkodzenie miało związek z kolizją z 22.11.2015r. W przypadku uszkodzenia reflektora przedniego lewego, z uwagi na drobne jego zarysowania, nie jest konieczna wymiana tej części, a wystarczająca będzie jej naprawa, polegająca na polerowaniu zewnętrznej powierzchni. Wymiana tej części w tym samochodzie prowadziłaby do niecelowego wzrostu kosztów jego naprawy.

Dowód :

- opinia biegłego - k. 98-106,
- uzupełniająca opinia biegłego - k. 132.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Zgodnie z art. 361§ 1 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa zachowania, z którego szkoda wynikła; uprawniony w tych granicach może domagać się zwrotu tego, co utracił i korzyści, jakie mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (§ 2). Natomiast stosownie do art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu

poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Stosownie zaś do § 2 w/w przepisu - jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ubezpieczyciel natomiast ponosi odpowiedzialność za zdarzenie objęte umową, w tym obowiązany jest do wypłaty należnych świadczeń (art. 805 k.c.), a w przypadku ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.).

Bezsporne między stronami było, że pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji, której sprawca posiadał polisę OC u pozwanej. Poza sporem jest też skuteczność cesji wierzytelności poszkodowanego na powoda.

Spór dotyczy wysokości należnego powodowi odszkodowania, w tym tego, czy pozwana właściwie przyjęła rodzaj i wartość części zamiennych oraz kosztów robocizny niezbędnych do doprowadzenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed zdarzenia skutkującego szkodą.

Ustaień w sprawie dokonano głównie na podstawie opinii biegłego, z której wynika, że naprawa uszkodzonego pojazdu z użyciem części typu O wyniosłaby 7.498,15 zł /brutto/, natomiast zastosowanie części zamiennych typu (...) daje koszt naprawy w kwocie 7.084,07 zł /brutto/.

Opinia ta sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Przy opiniowaniu biegły należycie i wszechstronnie rozważył okoliczności sprawy, a w szczególności uwzględnił wiek i stan pojazdu, jego wyposażenie, przebieg, itd. (k. 98 i 100), zapoznał się i zanalizował kalkulacje stron (k. 99), ze wskazaniem na wadliwie przyjęte przez pozwaną stawki prac blacharskich i lakierniczych w warsztatach z miejsca zamieszkania poszkodowanej (k. 100), co tym samym daje podstawy do wniosku, że kalkulacja pozwanej jest zaniżona już tylko w tym zakresie. Opinię sporządzono, stosownie do postanowienia sądu (k. 90), w wariantach z użyciem części O i (...), z uwzględnieniem, że w przypadku braku części (...) przyjęto do wyceny części O (k. 100), co oznacza, że okoliczność ta nie może obciążać poszkodowanego. Ponadto opinia szczegółowo wskazuje na poszczególne uszkodzone części (k. 101) i czynności naprawcze (k. 102-103), po czym wskazuje na uzasadnione koszty napraw blacharsko-mechanicznych (k. 103), prac lakierniczych (k. 104) i kalkulację końcową (k. 105), w w/w wariantach dla części O i (...), w obu przypadkach z zastosowaniem technologii producenta (k. 99). Nie można zatem stawiać opinii zarzutu niejasności, czy niekompletności. Wątpliwości co do wspornika lusterka lewego i reflektora lewego (k. 119) biegły wyjaśnił w opinii uzupełniającej (k. 132), w której uwzględnił pominięty w wycenie szkody przez przeoczenie element w postaci wspornika lusterka lewego. Wbrew zarzutom pozwanej (k. 139) należy przy tym zaznaczyć, że w/w wspornik widnieje w dokumentacji szkody – por. k.19, symbol (...), co dało podstawę do oddalenia wniosku pozwanej o dalszą opinię uzupełniającą (k. 141). W zakresie natomiast zakwalifikowania uszkodzenia w/w reflektora do naprawy (poprzez polerowanie), nie zaś do wymiany, należy przypomnieć, że uszkodzenia tej części to niewielkie zarysowania, stąd jej wymiana istotnie nie jest konieczna. Uwzględniając zwłaszcza wiek pojazdu trudno zasadnie przypuszczać, by racjonalnie działający poszkodowany decydował się na wymianę reflektora o nieznacznych zarysowaniach w 12-letnim samochodzie. Z tych względów sąd zgodził się z opinią /uzupełniającą/, iż uwzględnienie zgłaszanych przez powoda sugestii co do naprawy prowadziłoby do niecelowego zwiększenia kosztów naprawy.

Wiek pojazdu uzasadnia też w ocenie sądu zastosowanie do rozliczenia kosztów naprawy kosztów części typu (...), a więc zamienników części oryginalnych. Są to części o tożsamej jakości, zapewniają one pełną sprawność techniczną i funkcjonalną pojazdu po naprawie, jednak nie zawierają logo producenta. W naprawie samochodu w tym wieku nie jest to jednak konieczne. Trudno w racjonalnej ocenie celowej, ekonomicznie uzasadnionej naprawy pojazdu 12-letniego przyjmować konieczność zastosowania części oryginalnych z użyciem logo producenta, zwłaszcza jeżeli zważyć na stan pojazdu z daty szkody (por. fotografie na str. 9 i nast. akt szkody).

Sąd nie znajduje więc podstaw do kwestionowania opinii biegłego i uznaje tę opinię za dowód pewny stanowiący podstawę ustaleń w sprawie, natomiast wybór wariantu wyceny z uwzględnieniem części (...) uzasadniony jest w/w okolicznościami. Brak też podstaw do kwestionowania dalszych dokumentów.

W konsekwencji powodom przypada kwota 3.738, 48zł, jako różnica pomiędzy wartością szkody przyjętą w sprawie (7.084,07 zł), a świadczeniem przyznany przez pozwaną (3.345,59 zł), o czym w pkt I orzeczono na podstawie art. 363 i 822 k.c.

Jeżeli ponadto pozwana generalnie zaniżyła odszkodowanie należne powodom, bowiem wartość szkody wyliczona przez biegłego jest zdecydowanie wyższa, aniżeli w kalkulacji pozwanej, zasadniczo zasadnym jest też roszczenie odsetkowe (art. 481 k.c.). Przy czym data zgłoszenia szkody (23.11.2015r.), w zestawieniu z datą pierwszej decyzji pozwanej (16.12.2015r.), wskazuje jasno, iż przed upływem obowiązującego ubezpieczyciela 30-dniowego terminu załatwienia sprawy (art. 817 § 1 k.c.), pozwana była zasadniczo zdolna do podjęcia decyzji w przedmiocie świadczenia dla poszkodowanej. Powyższe wskazuje na zasadność żądania odsetkowego wskazanego w pozwie, tj. od 24.12.2015r.

Orzeczenie o kosztach pozostawiono referendarzowi sądowemu z uwagi na konieczność dokonywania szczegółowych rozliczeń, z uwzględnieniem 70% wygranej powoda, który dochodził kwoty 5.343,34 zł, a uzyskał kwotę jak w pkt I wyroku, co wskazuje na taką właśnie proporcję wygranej.

Na oryginale właściwe podpisy

zgodność odpisu z oryginałem

stwierdza z up. Kierownika

I Wydziału Cywilnego

Sądu Rejonowego w Świdnicy

Sekretarz Sądowy

mgr Natalia Całka